

ved Sagens 2den Behandling blev vedtaget her ved den ny indsatte § 9, som jeg endog saa tror det ærede Medlem gav sin Stemme til. Det er nemlig bestemt i sidste Stykke af denne Paragraf, at det i alle Tilfælde har sit Forblivende ved den af Toldbestyrelsen foranledigede Analyse's Udfald. Der have ligeledes Domstolene kun at afgøre i Henhold til den af Toldbestyrelsen foranledigede Undersøgelses Resultat, paa Basis af den — akkurat lige saadan vil man efter Endringsforslag Nr. 2 ved Domstolene have at afgøre, i Henhold til, hvad der maa anses for konstateret, at Olfet er gaaet ud i ikke tilladelig Tilstand. Om det er i svigagtig Hensigt efter § 13 eller uden at svigagtig Hensigt har været til Stede efter § 14, det bliver Domstolenes Sag, ligesom det bliver Domstolenes Sag at udmale Straffen efter Forseelsens Bestaaen.

Naar det ærede Medlem endvidere bemærkede, at det vil komme til at bero paa Finansministeren, og paa Finansministeren alene, hvilket Olf man overhovedet for Fremtiden vil komme til at drikke her i Landet, saa antager jeg, at det ærede Medlem har ganske overset, at alt det, som efter Lovens Vedtagelse vil være skattepligtigt Olf, det er der slet ikke Spørgsmaal om, og jeg antager, det er særligt det Olf, som — jeg vil ikke sige det ærede Medlem — men i alt Fald Flertallet af Olfdrifterne interessere sig for. Naar Olfet betaler sin Skat og Bryggeren ikke gør Forsøg paa at unddrage sig fra den, er der aldeles ikke Spørgsmaal om nogen som helst Indblanding fra Kontrollen eller Finansministerens Side i Tilvirkning af dette Olf, altsaa Hovedmassen af Olfet. Det er altsaa en forfærdelig Overdrivelse, naar det ærede Medlem siger, at det i Fremtiden bliver Finansministeren, der regulerer, hvilken Slags Olf der drikkes her i Landet. Men jeg indrømmer, at Loven, saaledes som den nu foreligger, og saaledes som den vil komme til at foreligge, naar Endringsforslagene ere blevne vedtagne, indeholder mange Bestemmelser, som Producenterne — næppe Konsumenterne — kunne føle sig generede af. Men jeg vil henstille, om det overhovedet er menneskeligt muligt at paalægge en Skat paa indenlandsk Tilvirkning af et hvilket som helst Produkt, uden at den kommer til at gøre Indgreb i den Frihed, Producenterne hidtil have haft. Det ærede Medlem behøver kun at gennemlæse vor gamle Lov om Beskatning af indenlandsk Brændevin. Der vil han se Eksempel og Eksempel gentaget og gentaget paa, i hvilken

Grad det har været nødvendigt, naar man overhovedet vil have Skatten, at indskrænke Producenternes Frihed. Ganske det samme vil blive Tilfældet, naar man vil lægge en Skat paa Olf, hvor der hidtil ingen har været, saa er det uundgaeligt, at man maa lægge et Baand paa Producenterne, som de hidtil ikke have kendt. Vil man altsaa en Olfat, kan man ikke modsætte sig den, fordi der er Bestemmelser deri, som ere generende for Producenterne. Det er en uløselig Opgave at lægge en Skat paa en Produktion uden at den paa nogen Maade skal genere Producenterne.

Naar endvidere det ærede Medlem beklagede i saa høje Toner, at det for Fremtiden vil blive umuligt at faa en yndet Blanding af Drik at købe, saa er det jo ogsaa en stor Overdrivelse. Det ærede Medlem maa jo have overset, at enhver som helst Blanding er fuldstændig tilladt inden for Bryggeriet og inden for de Afstapningsanstalter, som ere under Kontrol. Der vil det staa Producenterne fuldstændig frit for at tilberede en hvilken som helst Blandingsdrik, det ærede Medlem eller en anden Konsument maatte ønske.

Det er en forholdsvis let Stilling at staa som Kritiker — det er en langt vanskeligere Opgave at vise, hvorledes Bestemmelserne kunne være affattede bedre. Jeg vilde ret ønske, at det ærede Medlem vilde have anstrengt sine Evner mere i den sidste Retning end i den første. Jeg skal gentage: Vil man en Olfat, en Skat paa den hidtil fri Produktion af Olf her i Landet, saa maa man ogsaa finde sig i, at den paalægges Byrder, Besværligheder, som Producenterne ikke hidtil have kendt, muligt ogsaa en enkelt Konsument vil blive nødt til at købe 2 Slags Olf og blande dem selv, i Stedet for at købe dem blandede. Ja, han kan ogsaa sige, der udøves et Tryk paa ham, men Burderingen af det Tryk kan jeg dristigt overlade den ærede Forsamling at bedømme. Men altsaa, det er fuldstændig umuligt at paalægge Afgift paa et hidtil frit Produkt, uden at mange Bestemmelser ville føles som Baand, maasse som trykkende Baand paa dem, der hidtil have kunnet bevæge sig frit. Det er fuldstændig umuligt. Men dersom man vil paalægge en fuldstændig ny Afgift paa en Produktionsvirksomhed og paalægge den paa et saa irrationelt Grundlag, som her er Tale om, idet man ikke vil tage alt Olf med, saa er det selvfølgelig — jeg har bemærket det tidligere — at de Bestemmelser, der maa træffes i Loven, for at Lovens Hensigt ikke skal blive tilintetgjort ved en Omgaaen eller ved en Undgaaen af, hvad Loven har haft